

Debreceni Ítéltábla

Pkf.II.20.125/2024/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró kérelmező neve (cím) kérelmezőnek a dr. ... bírósági titkár által képviselt Fővárosi Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 8.Pk.21.332/2023/11. számú végzése ellen a kérelmező által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A kérelmező mint felperes és az Agrárminisztérium mint alperes között jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában 2011. június 9. napján indult a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt M.5200/2011. számon – majd további ügyszámokon – peres eljárás, amely a Fővárosi Ítéltábla előtt a kérelmező jelenlétében 2021. október 26-án kihirdetett, 1.Mf.31.111/2021/12. számon meghozott jogerős ítélettel fejeződött be. A jogerős ítélettel szemben a kérelmezett által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Kúria a 2022. május 11-én kelt Mfv.II.10.045/2022/2. számú – a kérelmező által 2022. június 20-án átvett – végzésével hivatalból elutasította. A kérelmező 2022. január 12-én a jogerős ítélet kijavítását és kiegészítését kérte, egyben a kérelem előterjesztésére írt törvényes határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet terjesztett elő. A Fővárosi Ítéltábla a 2022. szeptember 22-én kelt 1.Mf.31.111/2021/30. számú végzésével az igazolási kérelmet elutasította, és – a kijavítás és kiegészítés iránti kérelmet tartalma szerint csak utóbbinak tekintve – az ítélet kiegészítése iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Ezt a végzést a Kúria a 2023. február 15-én kelt – a kérelmező által 2023. május 10-én átvett – Mf.VIII.10.159/2022/2. számú végzésével helybenhagyta.

[2] A kérelmező a 2023. szeptember 13-án előterjesztett kérelmében az eljárás elhúzódása miatt a 2011. június 9. és 2023. május 9. közötti időszakra eső 4380 napra kérte a kérelmezettet 1 752 000 forint vagyoni elégtétel a javára megfizetésére kötelezni.

[3] A kérelmezett elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte azzal a hivatkozással, hogy a per a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével 2021. október 26-án befejeződött, ezért a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 20. §-a értelmében arra a törvény hatálya nem terjed ki. Megjegyezte, hogy amennyiben a Kúria a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzésének kézhezvétele lenne tekinthető a jogerős befejező határozat közlésének – ekként a Pevtv. hatálya kiterjedne a vagyoni elégtétel alapjaként megjelölt peres eljárásra – úgy a Pevtv. 9. §-a (6) bekezdésében meghatározott négy hónapos határidő túllépése folytán a kérelem elkészt.

[4] Az elsőfokú bíróság az eljárást a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 240. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint hivatalból megszüntette. A végzés indokolása szerint a kérelmezővel szemben folyamatban volt alapeljárás 2021. október 26-án jogerősen befejeződött. A Pevtv. 5. §-ának (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem hivatalból

történő elutasítása azt eredményezi, hogy a felülvizsgálati eljárás időtartama a bírósági eljárás időtartamába nem számít bele, ezért nem volt jelentősége a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelemnek. Ugyancsak nem bírt jelentőséggel a kérelmező által előterjesztett kijavítás illetve kiegészítés iránti kérelem sem. Önmagában a kijavítás iránt előterjesztett kérelem akkor sem eredményezhette volna a bírósági eljárás időtartamának meghosszabbodását, ha azt a bíróság érdemben elbírálja, hiszen a határozat jogerejét a kijavítás ténye nem érinti. A kiegészítés esetében felvethető ugyan meghatározott esetekben, el nem bírált kereseti kérelem vonatkozásában a bírósági eljárás meghosszabbodása, azonban az adott ügyben a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasították, így az állapítható meg, hogy nem volt olyan kérelem, amelyről a bíróság – bár köteles lett volna – nem rendelkezett. Mindezekből pedig az következik, hogy mivel a 2022. január 1. napja előtt jogerősen befejezett peres eljárások esetén a Pevtv. szerinti vagyoni elégtétel nem érvényesíthető, az eljárás megszüntetésének volt helye.

[5] Az elsőfokú végzés ellen a kérelmező terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak a megváltoztatását és az eljárás megszüntetésének a mellőzését.

[6] Előadta, hogy a Kúria Mf.VIII.10.159/2022/2. számú, a kijavítás illetve kiegészítés iránti kérelmet elbíráló végzésének a közléséig a per folyamatban volt, arra a Pevtv. hatálya kiterjedt. Hivatkozott arra is, hogy a perben hozott jogerős részítéletben foglalt – továbbfoglalkoztatására vonatkozó – kötelezettségét a per alperese nem teljesítette, emiatt a per jelenleg is – a Fővárosi Ítéltábla előtt 2.Kf.700.363/2023. számon – folyamatban van.

[7] A kérelmezett a fellebbezésre nem tett észrevételt.

[8] Az ítéltábla a fellebbezést a következők szerint nem találta megalapozottnak:

[9] Helyesen hívta fel az elsőfokú bíróság a Pevtv. 21. §-ának (1) bekezdését, amely rendelkezése szerint a törvényt a hatálybalépésekor (2022. január 1-jén) folyamatban lévő, valamint az azt követően indult bírósági eljárásokkal kapcsolatos vagyoni elégtétel iránti igényekre kell alkalmazni.

[10] A kérelem érdemi elbírálásra alkalmasságának a meghatározása során így alapvető kérdés volt az, hogy a vagyoni elégtétel alapjául szolgáló per 2022. január 1-jén még folyamatban volt-e.

[11] Ehhez kapcsolódóan a Pevtv. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a bírósági eljárás a törvény alkalmazásában az elsőfokú eljárás kezdőnapjától az eljárást befejező jogerős határozat közlésének napjáig tart.

[12] A Pevtv. 2. §-ának (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bírósági eljárás – a törvényi észszerű mérték túllépése esetén a vagyoni elégtétel kompenzációját megalapozó – időtartamának számítása során a törvény alkalmazásában az eljárást befejező jogerős határozat alatt az első- vagy másodfokú eljárást befejező határozatot kell érteni, attól függően, hogy a bírósági eljárás melyik bírósági szinten fejeződött be jogerősen; ha azonban a jogerős határozat ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztenek elő, az eljárást befejező jogerős határozat alatt a felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletet is érteni kell. Bár ez a meghatározás a perrendi szabályokhoz képest annyiban speciális, hogy a felülvizsgálati ítéletet is a jogerős határozat fogalmi körébe vonja, mint ahogy arra az elsőfokú bíróság helytállóan rámutatott – a fellebbezésben a kérelmező által sem vitatottan –, a Pevtv. 5. §-ának (2) bekezdése értelmében ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet visszautasítja – a perben alkalmazott, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) fogalomhasználatával: hivatalból elutasítja – úgy a felülvizsgálati eljárás időtartama a bírósági eljárás időtartamába nem számít bele; tehát ebben az esetben a felülvizsgálati kérelem előterjesztése folytán a per nem maradt folyamatban.

[13] Az előző jogszabályi rendelkezésekből egyértelműen következik, hogy a vagyoni eljárás alapjaként meghatározott per a Pevtv. alkalmazásában a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.111/2021/12. számú jogerős ítéletével, még a törvény hatályba lépése előtt, 2021. október 26-án jogerősen befejeződött.

[14] A kérelmező ezzel szemben arra hivatkozott, hogy a kiegészítés iránti kérelmének a jogerős elbírálásáig a per továbbra is folyamatban maradt.

[15] Minden részében osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság értelmezését, amely szerint a kérelmező jogi álláspontja sem a perrendi, sem az ügyviteli, sem a Pevtv. speciális szabályaiból nem vezethető le.

[16] A bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (a továbbiakban: Bűsz.) 39. §-ának (1) bekezdése szerint befejezett az ügy – többek között –, amelyben a bíróság ügydöntő határozatot hozott. Ettől eltérően a Pevtv. a folyamatban lévő eljárás ellenpárjaként a *jogerősen befejezett* eljárást használja, és ahhoz kapcsolja a 2. §-ának (3) és (4) bekezdése értelmében az eljárás időtartamának végét, a 11. §-ának (1) bekezdése értelmében a vagyoni elégtétel iránti igény alapját, a 21. §-ának (2) bekezdése értelmében a törvény alkalmazhatóságát. Az eljárást befejező jogerős határozat alatt az első- vagy másodfokú befejező határozatot érti attól függően, hogy melyik eljárási szakaszban vált az jogerőssé. A jogerős befejezésen túli, az eljárást a Pevtv. alkalmazása tekintetében folyamatában tartó kivételt csak egyes érdemben tárgyalt rendkívüli perorvoslatok esetén ismer, ekként a felülvizsgálatot [2. § (4) bekezdés], a perújítást [4. § (1) bekezdés] vagy a jogegységi panaszt [5. § (3) bekezdés]. Nem tartalmaz azonban ilyen rendelkezést az eljárást befejező határozat kiegészítése (kijavítása, kiigazítása) vonatkozásában.

[17] Annyiban osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság érvelését, hogy amennyiben a jogerős ítélet kiegészítésére kerülne sor, úgy egyedi vizsgálat vezethetne arra az értelmezésre, hogy az eljárás a kiegészítő határozat közléséig a Pevtv. alkalmazása szerint folyamatban maradt. A kiegészítés az 1952. évi Pp. 225. §-ának (1) bekezdése alapján annak a sérelemnek az orvoslása, hogy a bíróság nem rendelkezett olyan kérdésekről, amelyekről a törvény értelmében kötelező lett volna. Nyilvánvalóan a tisztességes eljárás követelményébe ütközik és a jogkereső fél érdekeit sérti, hogy a per jogerős befejezéséhez kapcsolódó jogkövetkezmények legyenek alkalmazhatók, amennyiben a bíróság a törvényes eljárási kötelezettsége megsértésével elmulasztja teljes körűen lezárni a jogvitát és ez csak a kiegészítés eszközével érhető el. Helyesen foglalt állást azonban úgy az elsőfokú bíróság, hogy a kérelem elutasítása (visszautasítása) esetén fel sem vethető az eljárás folyamatban maradása, mivel ebben az esetben nincs olyan rendelkezés, amely a határozat törvényi hiányosságát kimondaná, tehát amelyből azt a következtetést lehetne levonni, hogy a törvényi rendelkezések megsértése miatt a fél érdekeit sértően jogszerűtlenül fejeződött be az eljárás. Az ilyen perorvoslat hiányában vagy eredménytelensége mellett ekként csak a ki nem egészített jogerős befejező határozat rendelkezései zárják csak le a jogvitát. Mindez független attól, hogy a kiegészítés iránti kérelem eljárásjogi (mint a perbeli esetben) vagy érdemi – a kérelem megalapozatlansága – okból eredménytelen-e. Az ellenkező értelmezés ahhoz a nyilvánvalóan nem támogatható helyzethez vezetne, hogy újabb és újabb kiegészítések iránti kérelmekkel a pert bármeddig folyamatban lehetne tartani, egyben a vagyoni elégtétel összegét ezáltal növelni.

[18] Mindezek alapján a per nem maradt folyamatban a jogerős ítélet utóbb érdemben nem vizsgált kiegészítése iránti kérelem elbírálásáig.

[19] Nem volt jelentősége annak a kérelmezői hivatkozásnak sem, hogy a perben hozott jogerős részítéletben foglalt – továbbfoglalkoztatására vonatkozó – kötelezettségének a nem teljesítése folytán újabb per van folyamatban. A Pevtv. ugyanis nem ad lehetőséget egymástól elkülönült perek időtartamának összeszámítására, mivel rendelkezései ebben a

részben egyértelműek: a 7. §-ának (1) bekezdése szerint a vagyoni elégtétel alapját egy meghatározott bírósági eljárás észszerű határidőn belül történő befejezéséhez fűződő alapvető jog sérelmében jelöli meg; a 2. §-ának (1) bekezdése szerint pedig egy meghatározott bírósági eljárás kezdő és befejező időpontját állapítja meg. Mindezekből következően csak annak alapján kellett megítélni a kérelem érdemi elbírálásra alkalmasságát, hogy a 2011. június 9. napján indult és a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével befejeződött per után a kérelmező érvényesíthetett-e vagyoni elégtételt.

[20] Mindezek alapján, mivel a Pevtv. 2022. január 1-jei hatálybelépése előtt befejezett ügyeken alapuló vagyoni elégtétel iránti igény bírósági úton nem érvényesíthető, az elsőfokú bíróság a kérelem közlése után helyesen döntött az eljárás megszüntetéséről, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[21] A másodfokú eljárásban a feleknek nem merült fel költségük, az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint illetékmentes, ezért másodfokú költségről és illetékről rendelkezni nem kellett.

Debrecen, 2024. április 30.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k., Dr. Répássy Árpád s.k.
bíró